

Česká vláda chudým bere, bohatým dává

aneb Občan musí šetřit, aby stát mohl rozhazovat

Vládou posvěcené nesmyslně vysoké a nezákonní ceny české elektriny pro české občany umožnily zvednout zisky energetických monopolistů – českých energobaronů troj- až sedminásobně (oproti roku 2021), to vše s výmluvou na burzu, nejlépe Lipskou. Skutečností však je, že např. ČEZ více než 95 % své produkce elektriny prodává v ČR a pouze necelých 5% vyrobené elektriny využívá do zahraničí. ČEZ není nová firma vybudovaná na zelenou louče za peníze akcionářů, ale firma od padesátých let minulého století budovaná ve veřejném zájmu pro zajištění cenově dostupné elektřiny a za peníze daňových poplatníků.

Skutečností také je, že dosud více než 80% elektriny v ČR (více než celková spotřeba ČR), se stále vyrábí z uhlí a z jádra. Možná si někteří ze starších čtenářů ještě vzpomenou na heslo devadesátých let: „Uskromněte se, dostavíme Temelin, abyste měli lacinou elektrinu“. Nyní se snaží „politici“ českým občánům vysvětlit, že se musí v devadesátých letech perfektně odširoň a odpopliskování uhlelné elektrárny zavřít. Nejsou schopni vnímat či pochopit, že v Číně, v Indii a dalších rozvíjejících se státech se nyní ve velkém staví nové uhlelné elektrárny a v Německu se uvažuje do provozu před časem odstavení uhlelné elektrárny.

Česká republika je tradičním exportérem elektriny a některá v tisku publikovaná zdůvodnění, že přes stále klesající spotřebu elektriny se ČR „kvůli elektřifikaci dopravy a přibývání tepelných čerpadel“ stane z čistého exportéra elektriny importérem elektriny, jsou doslova z oblasti sci-fi... Proto je potřeba nastavit ekonomicky a ekologicky energetický mix, který zajistí českým občánům, českým firmám, a tedy české ekonomice dostatek elektriny za odpovídající konkurenční schopné ceny. Uvažovaná stavba čtyř bloků jaderných elektráren cca za 2,000 miliard Kč, přestože v Maďarsku, které nemí takale do ČR, by se stejně 4 bloky postavily za 1.400 miliard Kč, proto spíše vypadá jako další obří tunel na české daňové poloplánky. Možná je to chystání jak pomoc Německu, aby přežil vlastní politický motivačion (z hlediska perfektního technického stavu čisté idiotství) odstavení svých plně funkčních jaderných elektráren.

Skutečnosti zatím je, že výrobní ceny elektriny ve dvou českých jaderných elektrárnách ve výši 0,25 Kč/kWh jsou zatíma zcela reálné a naštěstí zatím ani nejsou zatíženy úplně zbytěnou další bruselskou daní tzv. povolenkami CO₂. Zkuste si proto sami spočítat, kolik by vás mohla stát silová elektrina vyroběná z jádra, pokud by stát fungoval a pokud je výrobní cena 0,15 – 0,20 Kč/kWh (tj. 150,- až 200,- Kč/MWh) a přitom by výrobci měli pohádkové superzisky ve výši 25% (kdo z Vás je máz?). Neměla by proto náhodou být koncová cena české silové elektriny z uhlí, včetně bruselského vypalného, pro české spotřebitele být ve výši maximálně 1,45 až 2,13 Kč/kWh (tj. 1450,- až 2125,- Kč/MWh)?

Diky nečinnosti státu se doslova namírali výrobci elektriny, což samozřejmě trochu vadí distributorům, kteří by také nejspíše chtěli troj- až sedminásobné zisky. Vše k tizi spotřebitelů, protože ti vždy vše musí zaplatit, nikdo jiný. Bohužel, nefunguje ani stát, ani jeho složky. Energetický regulační úřad, Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo financí. Ti jediní mohou a dle zákonu musí chránit spotřebitele a umravnit nenaštiny monopolu. Proto mohlo nastat od 1. ledna letošního roku citelné zdražení státem (Energetický regulačním úřadem) regulovaných složek cen české elektriny.

Ing. Bc. Ivan Noveský - foto Svetozář Plesník

Kč/MWh). Zkuste si proto sami spočítat, kolik by vás mohla stát silová elektrina vyroběná z uhlí pokud by stát fungoval a pokud je výrobní cena 0,15 – 0,20 Kč/kWh (tj. 150,- až 200,- Kč/MWh) a přitom by výrobci měli pohádkové superzisky ve výši 25% (kdo z Vás je máz?). Neměla by proto náhodou být koncová cena české silové elektriny z uhlí, včetně bruselského vypalného, pro české spotřebitele být ve výši maximálně 1,45 až 2,13 Kč/kWh (tj. 1450,- až 2125,- Kč/MWh)?

Diky nečinnosti státu se doslova namírali výrobci elektriny, což samozřejmě trochu vadí distributorům, kteří by také nejspíše chtěli troj- až sedminásobné zisky. Vše k tizi spotřebitelů, protože ti vždy vše musí zaplatit, nikdo jiný. Bohužel, nefunguje ani stát, ani jeho složky. Energetický regulační úřad, Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo financí. Ti jediní mohou a dle zákonu musí chránit spotřebitele a umravnit nenaštiny monopolu. Proto mohlo nastat od 1. ledna letošního roku citelné zdražení státem (Energetický regulačním úřadem) regulovaných složek cen české elektriny.

A nyní Ministerstvo průmyslu a obchodu, přesněji řečeno spolehlivě distribuční a přenosová síť, robustně vybudovaná před rokem 1989 a v devadesátých letech, stále plně vyhovuje potřebám stávajících spotřebitelů, doslova daruji monopolním distributorům dalších 6,7 miliard Kč na „modernizaci regionálních distribučních soustav“. To všechno ale ve finále vždy zaplatí koncový spotřebitel a nikdo jiný. Nelze se proto dít, že ceny energií krachují statě firmy, které přežily konec Rakousko-Uherska, přežily německou okupaci, komunistické znárodnění, polistopadovou privatizaci, ale neprežily projekt Fialova drahota, jako součást evropského likvidačního projektu „Green Deal“... Jak jinak, než

snahou o co nejvyšší cenu české elektriny si lze např. vysvětlit úvěr 75 miliard Kč poskytnutý Ministerstvem financí společnosti ČEZ na prodej obrovského množství české elektriny, která ale měla být vyrobena až v příštích letech (elektrina se totiž stále nedá ve větším množství skladovat, na rozdíl, např. od zemního plynu). Elektriny, kterou nemohli ČEZ prodat nikde jinde než v České republice, protézí ji anebo technicky nelze využít za hranice (nedostatečně přeshraniční profily).

Čeští občané, kteří teoreticky mají na svou ochranu stát a jeho orgány, se mouhou pouze dívat na tu zkázu a musí zoufale šetřit, protože prostě nemají z čeho platit ceny energií doslova utřené z fetetu, aneb občan musí šetřit, aby stát mohl rozhazovat. Každé šetření totiž má své meze, které po překročení únosně hranice u firem končí krachem a u občanů exekucemi a dalšími sociálně nepřipustnými konci. **Hlavně** úkolem každého fungujícího státu je růst ekonomiky a zvyšování životní úrovně obyvatelstva.

Obecne stále platí, že nejlacnejší elektrina je ta, která se nespotevuje. To však neplatí, pokud se elektrina nespotevuje pouze kvůli tomu, že výrobní podnik zkracoval, a to právě kvůli ceně elektriny. Zatím deklarovaná česká energetická politika směřuje k likvidaci energetiky a ekonomiky, české občany proto nejspíše čeká i v energetice tzv. „vodárenský efekt“, tzn. že čím více budou spotřebitelé šetřit a čím méně budou spotřebovat elektriny, tím více budou platit (nejen) za jednotku regulované ceny české elektriny. Klasicky příklad toho, jak stát bere chudým spotřebitelům a dává bohatým energobaronům.

Ing. Bc. Ivan Noveský, předseda Institutu pro energetiku, zakládal v roce 2001 ERÚ a v letech 2016/2017 byl jeho 1. místopředsedou